

fra saaledes, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde i Forgaars, at den politiske Situation, som Konseilspræsidenten talte om, selvfølgelig var den, at der mellem Flertallet af Bønderne, som sad her i Rigsdagen, ikke var den Resignation, som vilde være en nødvendig Følge af, at Bønderne maatte afgive en hel Del af deres Mandater til Byrepræsentanter. Jeg er sikker paa, at denne Side af Sagen ikke har og ikke vil faa nogen som helst Indflydelse hverken paa Konseilspræsidentens eller paa dette Tings Stilling overfor Spørgsmaalet, naar det kommer til at foreligge. Jeg er sikker paa, at Konseilspræsidenten ikke i mindste Maade har tænkt paa denne Side af Sagen, lige saa lidt som jeg tænker paa den, naar jeg udtaler min Enighed med Konseilspræsidenten i, at den politiske Situation i Øjeblikket ikke opfordrer til at kaste dette Spørgsmaal ud i Debatten. Og hvad endelig angaar Konseilspræsidentens Udtalelser om den kommunale Valgret, saa er han jo ikke i Tvivl om og kan heller ikke være i Tvivl om, hvordan dette Tings Flertals Stilling er til dette Spørgsmaal, og ej heller om — det sagde han jo ogsaa klart nok — hvordan det store Flertal af Vælgerne Stilling er til dette Spørgsmaal. I saa Henseende behøver der ikke at komme klarere Udtalelser, end der allerede har været Lejlighed til at fremføre gennem Afstemningerne her i Tinget, og for saa vidt ogsaa igennem Afstemningerne af Vælgerne ude over Landet. Naar den højtærede Konseilspræsident saa fjøede til, at han forstod, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt den Fremgangsmaade, som Regeringen havde valgt, baade med Hensyn til dette Spørgsmaal og for den Sags Skyld ogsaa til andre Spørgsmaals Løsning — den Fremgangsmaade, som han karakteriserede som den rolige, besindige Fremgangsmaade — var den rigtige, saa kunde jeg have ønsket, at der ogsaa for dette Spørgsmaals Vedkommende kunde være blevet en Lejlighed til klarere at vise, at der ogsaa der er fuld Tilslutning til Konseilspræsidentens Stilling med Hensyn til Fremgangsmaaden, og at den Tvivl, som han mener kan være berettiget med Hensyn til Fremgangsmaadens Rigtighed, er meget lidt til Stede baade her og, saa vidt jeg kan skønne, ogsaa ude i Befolkningen.

Det er navnlig saadanne Ting, jeg har tænkt paa, naar jeg har talt for Ønskeligheden af at faa en saadan Deling af Finanslovbehandlingen, at vi forud for det

rent saglige, fik en saakaldet Adressedebat, idet jeg tror, at det vilde bidrage til, at den Tilslutning til Regeringens almindelige Politik — og for den Sags Skyld ogsaa paa de mere saglige specielle Omraader —, som jeg er overbevist om, der findes saavel her hos Tingets Flertal som ude i Befolkningen, kunde faa Lejlighed til at give sig et klarere og bestemt Udtryk, end det kan ske gennem en saa broget Blanding af Udtalelser, der falde og nødvendigvis maa falde under den Form, vor Finanslovbehandling nu har. Jeg kan ikke unnlade i Forbindelse hermed at føje til, at naar vi forleden, i Gaar var det vist, hørte det ærede Medlem for Assens (Berntsen) saa ubetinget give sin Tilslutning til denne Politik, specielt den Fremgangsmaade, som Konseilspræsidenten og Ministeriet have valgt, og som Konseilspræsidenten gav Udtryk, maa det enten være saaledes, at han og maaske ogsaa hans Meningsfæller bryde med deres Fortid, eller ogsaa giver han sin Tilslutning til en Politik, som han tror, Regeringen vil føre, men som den i Virkeligheden ikke vil føre, og som Konseilspræsidenten heller ikke i mindste Maade har udtalt sig for at ville føre. Enhver, der hørte det ærede Medlem for Assens, vil ikke være i Tvivl om, at det, han lagde Vægt paa, det, han særlig fremhævede og understregede i Konseilspræsidentens Udtalelse, var dette, at Ministeriet vilde søge at fremme Samarbejde mellem Tingene, og det ærede Medlem tilføjede, at det var en Tankegang, der ikke var ham fremmed, det kendte han saa godt, og det ansaa han for at være noget godt. Det ærede Medlem for Assens citerer for Resten fuldstændig korrekt, at Konseilspræsidenten havde tilføjet „paa det rigtige Grundlag“. Jeg havde Lyst til, og det er derfor, jeg har fremdraget denne Udtalelse fra det ærede Medlem for Assens, noget stærkere at understrege den Side af Konseilspræsidentens Udtalelse, dette, at dette Samarbejde skal søges paa det rigtige Grundlag. Konseilspræsidenten lod heller ingen være i Tvivl om, hvad han ansaa for det rigtige Grundlag. Faa Linier længere nede i Konseilspræsidentens Udtalelser, som de foreligge i Rigsdagstidenden, sagde han, at det rigtige Grundlag, det Grundlag, som Forhandlingerne skulle hvile paa, er dette, at der er en uimodstaaelig stærk Strømning i Befolkningen for de Sager, hvorom Samarbejdet skal søges. Jeg behøver ikke vidtløftigt at erindre om de Tider, da den Politik blev ført, som det ærede Medlem for Assens tænkte paa, da han sagde, at